

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Lvdovici Molinæ, E Societate Iesv Theologiæ Doctoris, &
Professoris, Commentaria, In primam D. Thomæ partem**

Molina, Luis de

Lugduni, 1622

Articvlvs II. Vtrum in Deo sit compositio formæ & materiæ. artic. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73915)

Conclusio
Deum non esse
corp.

Contra conclusio Diui Thomae, qua compositio ex partibus integrantes à Deo renouetur, est Deum non esse corpus. Ea verò est apertè de fide, vt constat ex illo Ioannis 4. Spiritus est Deus. Quod Christus idem Samaritana dixit, vt eam doceret, Deum, tamquam vbique per essentiam praesentem, esse in spiritu vbique adorandum. Ex quo rursus confirmari potest, Deum non esse corpus: aliàs neque penetratiùs cum aliis corporibus, neque totus vbique posset esse praesens. Idem constat ex aliis locis Scripturae. Definuiturque est in Concilio Lateranensi 2. sub Innocentio 3. capite Firmiter. de summa Trinitate & fide Catholica, illis verbis: *Una substantia simplex omnino*...

si non ad partem, meminit D. Thomas, diximus q. metaphysica...

ARTICVLVS III

Verum sit idem Deus, quod sua essentia, vel natura.

D EUM esse idem cum sua essentia & natura, est de fide, vt constat ex Concilio Lateranensi, capite Firmiter. de summa Trinitate & fide Catholica, vbi ita habetur. *Vnus est solus verus Deus, Pater, & Filius, & Spiritus sanctus, tres quidem personae, sed una essentia, substantia, seu natura simplex omnino.* Colligitur praeterea ex multis locis sacrae Scripturae, in quibus attributa abstractè significata, de Deo affirmantur. Ioannis 14. *Ego sum via, veritas, & vita.* Ioannis 1. *Deus lux est.* cap. 4. sequenti, *Deus caritas est.* Vnde Dionysius 4. cap. de diuinis nominibus, *pulchrum inquit & pulchritudo diuina, distinguendaque non sunt in causa, quae vno comprehendit omnia.* Atque tum ibi, tum alibi abstracta de Deo affirmantur.

Deus idem cum essentia & natura.

Attributa abstractè significata affirmantur de Deo.

Confirmatur ex communi consensu Patrum: potissimum ex Augustino 11. de Ciuitate Dei cap. 10. vbi ait, *Deum atque Trinitatem simplicem esse omnino: & ideo simplicem dici, quoniam quod habet hoc est, sicut pater ad se ipsum dicitur viuens, habendo vniuersam vitam, & eandem vitam ipse est.* Addit: *Propter hoc uiaque natura dicitur simplex, cui non sit aliquid habere, quod vel possit amittere, vel aliud sit habens, aliud quod habet.* Et infra: *Secundum hoc ergo dicuntur tria simplicita, quae principaliter, verèque diuina sunt, quod non aliud est in eis qualitas, aliquid substantia: nec aliorum participatione, vel diuina, vel sapientia, vel beata sunt.* Haec tenet Augustinus. Idem docet 17. de Trinitate cap. 17. Hilarius 7. de Trinitate ait. *Non ex compositis Deus, qui uia est, subsistit, neque qui uirtus est, & in firmis continetur, neque qui spiritus est, ex disparibus formis est, totum, quod in eo est, unum est.* Et libro beati uo: *Non humano modo Deus ex compositis est, ut in eo aliud sit, quod ab eo habeatur, aliud sit ipse, qui habeatur.* Idem affirmat Anselmus monolog. c. 14. & 16. Plura alia testimonia Sanctorum Patrum habes apud Magistrum in r. distinct. 8.

Accedit non solum testimonium Bernardi sermone 80. Super cantica, Augustini, & Fulgentii, quos citat in confirmationem huius sententiae, sed & condemnatio, qua Eugenius in Concilio Remensi errorem Gilberti Pictauiensis Episcopi condemnauit, qui has propositiones, *Deus est ueritas, Deus est Deitas*, & similes, dicebat simpliciter non esse ueritas. Quando ergo aliqua reperiuntur in Scriptura sacra, dicebat exponendum esse abstractum per concretum, vt illas, *Deus est ueritas, Deus est uita*, ita exponebat, id est, *uerus, & uiuens*: eum tamen, si ad diuinam simplicitatem attendas, potius concreta per abstracta exponenda sint, vt Bernandus ibidem, & Anselmus monolog. cap. 15. rectè affirmant. Quoniam uerò Deus eo modo simplicissimus est, vt tamen subsistat, concreta etiam ratione substantiae uerè de illo praedicantur.

Gilberti error in concil. Remen. ab Eugenio damnatus.

Hoc loco disputari poterat, vtum suppositum creatum tam in rebus materiatis, quam in spiritualibus, distinguatur à sua natura singulari, uerbi gratia, Plato à sua singulari humanitate, communiùs tamen id fiet cum tertia parte de incarnatione agetur. Disputari etià poterat: an sicut essentia diuina

ARTICVLVS II

Verum in Deo sit compositio formae, & materiae.

Deum non constat materia & forma.

I N Deo non esse compositionem ex forma & materia, est de fide, vt constat ex Concilio Lateranensi 2. cap. Firmiter, & capite Damianus. de summa Trinitate & fide Catholica. In quorum primo dicitur, *in Deo unum esse essentiam, substantiam, seu naturam simplicem omnino.* In altero, de substantia Paris dicitur, quod *indivisibilis sit, ut potest simpliciter omnino.* Confirmatur, quia quod constat materia & forma, est corpus: materia namque partes integrantes habet, subiectumque est trine dimensionis: sed ostensum est articulo praecedente, tum rationi naturalis, tum etiam fidei repugnare Deum esse corpus: ergo contra fidem & rationem naturalem est affirmare, Deum materia & forma constare. Deinde confirmatur contrarium esse rationi naturali: primò, quoniam materia de se est pura potentia comparatione formae: ergo indiget causa efficiente, qua reducatur ad actum: si ergo Deus constet materia & forma, dabitur causa efficiens prior Deo, à qua producatur, quod contradictionem implicat: cum nomine Dei, primum quoddam efficiens intelligamus, quod ex se, & non ab alio habeat esse, vt articulo ultimo quaestionis praecedentis uisum est. Secundo, quoniam (vt argumentatur D. Thomas inferius artic. 7. & 1. contra gentes cap. 18.) si in Deo esset compositio ex materia & forma, aut quouis alio modo ex partibus, aliquid esset prius Deo, saltem natura, atque eò simplicius, quandoquidem partes priores naturae, & simpliciores sunt suo toto: consequens tamen absurdum est, & impossibile: cum nomine, Dei, primum ens simpliciter intelligamus.

Adde, quod aliquid esset in Deo, quod non esset Deus: quandoquidem, quod materia & forma constet, neque est sua materia, neque sua forma. Vide rationes alias D. Thomae hoc loco, & 1. contra gentes c. 16. 17. 18. & 20. Scoti in 1. d. 8. q. 1. & Durandi q. 4. De principio indiuiduationis, cuius in respon-